

Lübnan'da Allah'ın Hurumâtının Çiğnenmesine Bu Sükût, Daha Ne Zamana Kadar Sürecek?

İslâmî Ümmet, geçim sıkıntıları ve gelecek endişesi ile dolu zor zamanlar geçirdi; her yönden tehditler, küçük-büyük savaşlar, aşağılamalar, ecnebî işgâlin vahşi yansımaları, en doğudan en batıya kadar Müslümanların beldelerindeki ajan yöneticilerinin cürümleri, zâfiyet, zillet ve hezimet, parçalanmışlık, bölünmüşlük ve perişanlık, Filistin alçaltılmış, Irak'a darmadağın edilmiş, Afganistan ardı arkası kesilmeyen savaşların ve işgâlin ateşi ve vahşeti ile kavrulmuş, Sudan tefrikacı çatışmaların ve bölücü savaşların eşiğine getirilmiş... bir bütün olarak Ümmet, Müslümanların beldelerine musallat olmuş zulmün, fakr-u zaruretin, marazın kamçıları ile kırbaçlanır olmuştur... Mağrib beldelerinin bulunduğu Uzak Batı'dan, Endonezya'nın bulunduğu Uzak Doğu'ya kadar...

Lübnan halkına gelince; İslâmî Âlem'deki kardeşlerinin başına gelenler, onların da başına gelmiştir. Henüz bir musibetten çıkmamışlarken, kendilerini başka bir musibetin ortasında buluvermektedirler. Ardi ardına gelen savaşlar, ülkeyi baştan başa kuşatan kinler, fitneler, kaos, göç ve sefâlet!

Tozun dumana bulandığı böylesi bir ortamda, İslâmî Ümmet'in evlatları dinlerine sarılmakta, imânları ile iftihar etmekte, Allah'ın hurumâtının çiğnenmesine, her ne gerekçeyle olursa olsun, rızâ göstermemekte, hakârete uğradığında İslâm'ın şiarlarını savunarak öfkelenmektedir. Bunun içindir ki Ümmet, Guantanamo'daki tutuklulara işkence olarak Kur'ân'a hakâret edildiği gün ayağa kalktı, Danimarka basınında Nebîsi [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] ile karikatürler yoluyla alay edildiği gün ayağa kalktı, Roma Papası 16. Benedikt, açık açık "Muhammed'in getirdiği yenilik nedir, gösterin bana, şerir ve insanlık-dışı şeyler hariç..." şeklinde sözler sarf ederek İslâm'ın Nebisine dil uzattığı gün ayağa kalktı.

Ne üzücüdür ki Lübnan Patriği Nasrullah Peter Sufeyr, son iki haftadır, Eylül ayının son Pazar ayininde ve Vatikan dönüşünde, Hanîf İslâm Dîni'nin kadına ilişkin hükümlerine değinerek şöyle diyordu: *"Muhakkak ki Kur'an, erkeğin kadın üstünlüğünden ve üzerindeki otoritesinden bahsetmektedir... Kadının bu düşük konumu, aile hukukunda pratik uygulama alanı bulmaktadır."* Sonra bazı şer'i hükümleri detaylı olarak ele alırken erkek-kadın ayrımcılığının varlığını açıklayıp şu sonuca varmaktadır: *"Bu evlilik mefhumu bir tartışma konusudur."* Sonra Tunus'ta evlilik mefhumunda bir gelişme ve yenilik olduğundan bahsedip şöyle demektedir: *"Lâkin İslâmî beldelerin çoğu kesimi, hâlen kadîm İslâmî Şeriat'i korumaya devam etmektedir ve değişim yolu daha çok uzun!"* Patriğe soruyoruz: Niçin böyle bir konuyu Pazar ayininde ve kamuoyu önünde tartışmayı tercih ettiniz? Bunda Müslümanlara karşı bir kışkırtma yok mudur? Buna **"tâifeci bit yeniği"** olarak itibar edilmez mi? Ve ne diye **kadının İslâm'daki konumunun düşük olduğunu, şer'i hükümlerin eski olduğunu, değişim yolunun uzun olduğunu** imâ ediyor, hatta kast ediyorsunuz? Peki bunda, İslâmî Şeriat'in hükümlerinin **gerici olduğu, yeniliğe ve gelişmeye** muhtaç olduğu iması yok mudur? Patrik ayinini bitirmeden önce birçoklarının gerçek İslâm'a nispetle bir sapma olarak değerlendirdiklerine işâretle "fundamentalizm" konusuna değinip şöyle dedi: *"Müslümanlar, dîn ile devletin tek bir şey saymaktadırlar. Mesîhîlikte ise kilise ile devlet tek bir şey sayılmaz. Bu anlayış pek çok dakik meseleye açılmaktadır, bunlardan biri de birçokları nezdinde gerçek İslâm'a nispetle bir sapma olarak görülmeye başlayan fundamentalizmdir."* Patriğe tekrar soruyoruz: Madem ki **"gerçek İslâm'dan bir sapmadır"**, o halde ne maksatla kamuoyunda, hem de Pazar ayininde **"fundamentalizm"** konusunu ortaya atıyorsunuz? "Fundamentalizm ve aşırılık" ile savaşa liderlik edenler, başta Amerika olmak üzere düşman Sömürgeci Batılı devletler değil midir?

Daha vahim ve daha korkunç olan ise, Kur'ân-il Kerîm'in inzâl edildiği mübârek Ramazan ayının son on günü, İyd-ul Fitr'dan birkaç gün önce, yani tam olarak 4 Ekim 2007 günü meydana gelen hadisedir. Hiç kimsenin ummadığı şey bizim beldemizde, sadece yabancı Kâfirlerin ellerinden olacağını sandığımız şey, Rûmiye Merkez Hapishanesi'nde meydana geldi; el-Mushaf-iş Şerîf ve İslâmî kitaplar, mahkûmların gözleri ve kulakları önünde yırtılarak hakârete uğratıldı.

Tutuklu mahkûmların ailelerinden bazıları, herhangi bir mahkeme kararı olmaksızın yedi aydan beri

tutuklu bulunan evlatlarını ziyâret etmek amacıyla Rûmiye Hapishanesi'ne vardıklarında evlatlarından bazılarının, hapishanenin "İslâmî kanat binası" diye bilinen bölümünde mâruz kaldıkları işkence ve kötü muâmelenin, el-Mushaf-uş Şerîf'e hakâret skandalları ile doruk noktaya ulaştığını öğrendiklerinde şok geçirdiler. Bu menfur cürümün yanı sıra yakınlarını ziyârete gelen aileler aşağılandı, daha da ötesi tutuklular sözlü saldırıya uğradı, namuslarına ve mukaddeslerine sövüldü, sakalları da zorla kesildi.

Aileler, evlatlarına ve Mushaflarına yapılanların hakikatini öğrendiklerinde öfke ve nefretlerini dile getirdiler, evlatları ile yaptıklarını rutin görüşlerini engelleyenlere kızdılar. Bu arada mahkumlardan tekbir ve protesto sesleri yükseldi. Bir süre sonra hapishane yetkilileri, hapishanenin "B Blok" kısmına müdâhale etmek üzere ambulanslar eşliğinde takviye güvenlik gücü talep ettiler. Yapılan kanlı baskın sonucu çok sayıda Müslüman yaralandı ve yaralılar, kendilerini ziyârete gelen ailelerinin gözü önünde ambulanslara taşındı. Ertesi hafta aileler ziyâretten alıkonulunca, bu onları evlatlarının durumu hakkında daha da korkmalarına ve endişelenmelerine yol açtı. Guantanamo ve Ebu Ğurayb'da meydana gelenleri andıran bu hâdise, kararmış kalplileri ifşâ eden vahşi muâmele zincirinin son halkasıdır.

Bizler bu hakikatleri kamuoyunun gözleri önüne koyuyoruz ki bu beldedeki Müslümanlar, hapishane yetkililerinin, Allah'ın mustazaf kullarına karşı cürette doruk noktaya ulaştığı gerek Rûmiye Hapishanesi'nde gerekse el-Yerza Hapishanesi'nde meydana gelenlere ve gelecek olanlara karşı sorumluluklarını yerine getirsinsinler.

Ey Müslümanlar! Muhakkak ki meydana gelenler akîdenize dokunmaktadır. O halde size yakışan, Rabbinizin Kitâb'ına yardım etmek ve Ümmetinizin gençlerinin mâruz kaldığı zulme son vermek için harekete geçmenizdir. Size yakışan, dininizi savunmak, düşmanınızın kafilesinde seyredenleri muhasebe etmek ve mukaddesâtınıza hakâret eden tüm iblislerin ellerini koparmak amacıyla Allah'ın hurumâtını müdâfaada hiçbir kınayıcının kınamasından korkmaksızın silkinerek izzetli bir duruş sergilemenizdir.

"Bir kısım insanlar onlara; الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ "Düşmanlarınız olan insanlar size karşı (bir ordu ile) toplandılar, aman sakının onlardan!" dediklerinde bu, onların îmânlarını daha da arttırdı ve "Allah bize yeter. O ne güzel vekîldir!" dediler." [Âl-i 'İmrân 173]

Etkin ve yetkin şahsiyetlere, İslâmî hareketlere, âlimlere ve kamu işleri ile ilgilenen siyâsilere sesleniyor ve diyoruz ki: ister Hükümet yanlılarından, isterse muhalefetten olun, meydana gelenlerden ve gelecek olanlardan sorumlu olan herkesi muhâsebe etmek boynunuzun borcudur. Sizlere düşen, hakkı gerçekleştirmek, insanların onuruna, mukaddesâtına ve şahsiyetine yönelik ihlâlleri ve saldırıları durdurmak, haksız yere tutuklananların serbest bırakılması için var gücünüzle çalışmak, zâlimâne tâkibâtları durdurmak ve hem Rûmiye hem de el-Yerza hapishanelerindeki yetkilileri hesaba çekmek üzere gayret göstermede tez davranmanızdır. Kezâ insanı bırakın, hayvanlara bile müstahak olmayan bu hapishanelerin koşullarının iyileştirilmesi kaçınılmazdır. İnsan hakları örgütlerinin verilerine göre oralardaki ölüm vakaları ürkütücü bir boyuta ulaşmıştır. Sırf bu sene içerisinde tek başına Rûmiye Hapishanesi'nde yaşanan ölüm vakası sayısı 10'dur ve bunlardan sadece 3'ü geçen Eylül ayında meydana gelmiştir. O halde sizlere düşen, tüm sorumluları ve bu mücrim uygulamalara karışmış herkesi ortaya çıkarmak üzere âcilen çalışmaya koyulmanız ve onları en ağır cezaya çarptırmak üzere uğraşmanızdır. Nebî [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] onlar hakkında şöyle buyurmuştur: **صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَنَّابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ ... "Ateş ehlinde iki topluluk vardır ki ben o ikisini hiç görmedim; yanlarında sığırkuyrukları gibi kırbaçları (copları) bulunup da onlarla insanlara vuran topluluk..."** **إِنَّ اللَّهَ يَعْذِبُ الَّذِينَ يَعْذِبُونَ النَّاسَ فِي الدُّنْيَا "Muhakkak ki Allah, bu dünyada insanlara işkence edenlere azap edecektir."**